

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

VI. Palaestinam petit, Alexandriam redit,

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

status & doctrina. Hanc Valentini errore, qui tunc in Ægypto vigeat, Marcionis alij, A implicitum fuisse scribunt. Commodè utriusque: maxima siquidam etiam prodiderunt: hoc est Noëtiunum, Sabellius quippe statim post Origenis obitum Noëti præceptoris sui deliramenta renovavit. Crebro ad Origenem ventitabat Ambrosius cum alijs partim Hæreticis, partim Ethnicis Philosophis, qui viri nomine ac doctrina pertrahebantur. Nam rerum divinarum documentis Philosophiæ quoque, Mathematicarum & humanarum disciplinarum præcepta aspergens, auditores erudiebat pro uniuscuiusque captu: nec parum iis doctrinis inesse censebat ad facta percipienda adjumenti. Adversus hunc ita affectus est Ambrosius, ut ejuratis erroribus saniori doctrina instituendum ei se traderet, ad ejusque

Baron. ad A. 220. N. 6. & 12.

focietatem sese penitus applicaret. Tunc imperasse Caracallam agnoscit Baronius, cum B ad Christi fidem conuersus est Ambrosius. Idem tamen Origenem Roma Alexandriam rediisse docet postremis Zephyrini temporibus, recens adepto Imperium Elagabalo: cum Ambrosij conversionem præcesserit hæc Origenis reditio. Plane suo sibi gladio jugulatur.

V. Iisdem fere temporibus militarem hominem Alexandriam mittit Arabia Præfex, cum literis ad Demetrium Episcopum, & ad Ægypti Præfectum, quibus vehementer orabat Origenem ad se confestim mitterent, velle se de rebus divinis cum eo communicare, ejusque doctrinæ fieri participem. Æquissima postulationi annuit uterque. Abligatus ad eum continuo Origenes, & re feliciter explicata Alexandriam sine mora reversus est. Quod autem asserit Halloxius, minime dubium esse quin ad audiendum Hippolytum in Ecclesia quadam verba facientem per id tempus accedens Origenes, designatus ab eo, & honoris C gratia adstantibus fuerit monstratus, ut factum refert Hieronymus, indiget id quidem probatione: cum enim ex Arabia excesserit Hippolytus, & in Italia demum martyrium obierit, huic alibi passim occurrere potuit Origenes, & concionanti adesse.

Nicom. lib. D. 6. 9. p. 1. in Hippolyto.

V. I. Non multo post Alexandria clam exiit, arma impia Caracalla fugiens, quibus funestissimam Alexandrinis cladem intulit. Annus trahebatur Christi 215. Caracalla quintus, ætatis circiter trigessimus agente Origene. Secessit ille in Palaestinam, & Cæsareæ sedem posuit: ubi tantus ei ab Episcopis honos habitus est, ut nondum licet Presbytero, sed Laico etiam tum deferretur negotium Scripturæ publice in Ecclesia explanandæ, presentibus Episcopis. Ægre tulit Demetrius, & tanquam præter fas ab Episcopis & Origene attentatum scriptis ad eos epistolis damnauit. Factum rationibus, aliorumque Episcoporum auctoritate & exemplo excusarunt Theodotus (Theotechnum Photius appellat) D Cæsareæ Episcopus, Hierosolymæ Alexander. Nec ita tamen placarunt Demetrium, ut non Origenem per literas, missosque Diaconos revocaret. Paruit ille mandatis, & reversus in patriam consueto sese muneri restituit. Castiganda hic Halloxij, aliorumque indiligentia, qui prius hoc Origenis in Palaestinam iter confuderunt cum altero paulopost à nobis narrando quod ad Achaia Episcopos proficiscens per ea loca habuit: utramque enim profectionem caute distinxit Eusebius, prioremque ante Caracalla interitum ab Origene susceptam narrat libr. 6. Hist. cap. 19. posteriorem temporibus iis deputat, quibus Phileto Antiocheno Episcopo successit Zebinus; locus extat libr. 6. Histor. cap. 23. Episcopatum autem Zebinus inuit sub Alexandro Seuero, ut est in Eusebiano Chronico. Id quod alio E ipse loco Halloxius animadvertit.

7. In. C. 1. 11. & 12.

V. II. Coorto interea Romanos inter & Persas bello, Antiochiam venit Alexander Severus, Mammæa matre comitatus, quæ ut erat natione Syra, & rerum Judaicarum ac Christianarum aliquem perceperat usum, Origenem ejus tunc passim celebrabatur nomen, misso militari satellitio ad sese accersivit, exploranda hominis doctrinæ, majorisque Christi notitiæ adipiscendæ causa. Multis apud illam de Deo sermonibus habitis, exacto illic non modico tempore ad intermissa studia Alexandriam properavit. Hanc Origenis peregrinationem temporibus illis conjungens, scio me Chronologorum aliquot rationibus repugnare, qui ad extremos Alexandri Severi annos Persicam expeditionem referunt, cum multo ante exitum Alexandri visere ad Mammæam Origenem ivisse certum sit. F At nobis favent Eusebii *ἑπιτομὴ*, quibus in hac historia perpetuo adharemus: nam Persicum bellum secundo Alexandri anno assignat in Chronico; in Historia autem, postquam Alexandrum imperatoriam dignitatem assecutum significavit, Origenis itionem ad Mammæam continuo subjunxit: Cæsariensem vero Origenis secessum, quem decimo Alexandri anno contigisse docet, longe inferius recensuit. Qui vero bellum hoc rejecerunt in postremos Alexandri annos, nullo auctore fecerunt; nam qui ætatis illius res gestis complexi sunt Herodianus Zosimus, Xiphilinus, & Lampridius, Persicæ expeditionis neutiquam expresseferunt tempus, solus illud adnotatum reliquit Eusebius, quem sequimur. Sin hæc ante contigisse pertenderis quam Romam ivisset Mammæa, ut vult Baronius, alterutrum enim dicendum est, nec eam quippe alias Antiochiæ fuisse apparet,

Euseb. l. 6. Hist. cap. 21.

Euseb. l. 6. Hist. c. 10.

Baron. ad A. 220. N. 6.